

назначенъ великиятъ князь Николай Николаевичъ, братъ на царя. Българскитѣ пратеници се срещнали и съ князь Черкаски, който билъ назначенъ отъ царя да върви подиръ освободителнитѣ войски и да нарежда въ освободенитѣ български села и градове общинско управление. Князь Черкаски разпиталъ Балабанова, иматъ ли българитѣ кметове и общини, училищни и църковни настоятелства и дали ще могатъ тѣ, щомъ се изпждятъ турцитѣ, да поематъ властта въ свои рѣце. Освенъ това князь Черкаски разпиталъ, има ли въ България много учители, образовани хора и просвѣтени граждани, които веднага биха дошли на помощъ на руситѣ да се нареди добро общинско управление, да се отворятъ училищата и да се замѣстятъ турскитѣ ходжи и кадии съ български сѣдии, та бързо да се наредятъ български народни сѣдилища въ цѣлата страна. Марко Балабановъ отговорилъ: учители, образовани и свободолюбиви българи имаме, но всички сж се разбѣгали въ чужбина отъ башибозуцитѣ. Но щомъ навлѣзне руската войска въ България, тѣ ще се завърнатъ въ своето отечество и веднага ще се заловятъ за работа.

Князь Черкаски, като чулъ тѣзи думи, много се зарадвалъ, благодарилъ, ржувалъ се сърдечно и рекълъ:

— *До виждане въ България!* Ако е рекълъ Господъ, лѣтосъ ще се срещнемъ на Балкана и ще издигнемъ народа да стѣпи свободно на краката си.

Отъ Петроградъ нашитѣ пратеници отишли въ Москва. Тамъ били посрещнати много добре отъ руси и българи. Всички се радвали за освобождението на България. Българитѣ, които живѣли въ Москва (Райко Жинзифовъ, д-ръ Димитъръ Молловъ, д-ръ Константинъ Боевъ) посрещнали съ сълзи на очи и слушали разказитѣ за думитѣ на царя. Всички се радвали, че скоро ще се завърнатъ въ България по домоветѣ си и ще помагатъ да се нареди свободна България.